

Ільченко Віталій Володимирович

От: Щербата Анастасія Віталіївна
<foi+request-37574-3ec01aad@dostup.pravda.com.ua>
Отправлено: 9 серпня 2018 р. 8:56
Кому: Publishinfo
Тема: Інформаційний запит - 39дп18ВступВНЗпільги
Категорії: Червона категорія

Доброго дня!

Прошу підтвердити отримання цього електронного листа за призначенням відповідно до приписів ст.7 Розділу III «Порядку роботи з електронними документами у діловодстві та їх підготовки до передавання на архівне зберігання», затвердженого Наказом Міністерства юстиції України від 11.11.2014 № 1886/5. Цей лист містить запити на доступ до публічної інформації.

Цей лист містить запити на доступ до моїх персональних даних та їх захист.

Цей лист є заявою на отримання інформації, необхідної мені для реалізації моїх прав людини.

У цьому листі я об'єднала вимоги, право на які передбачене законами України «Про інформацію», «Про звернення громадян», «Про доступ до публічної інформації», «Про захист персональних даних», а саме: а) ЗАПИТИ в порядку закону України «Про доступ до публічної інформації»; б) ЗАПИТИ в порядку закону України «Про захист персональних даних»; в) ЗАЯВУ, в порядку закону України «Про інформацію» в сукупності із законом України «Про звернення громадян»; г) ЗАЯВУ, в порядку закону України «Про звернення громадян» та інших релевантних законів про реалізацію моїх прав людини.

При об'єднанні кількох звернень в одному листі я керуюся приписами ст.19.1 Конституції України, яка дозволяє мені, як і будь-якій іншій людині, робити все, що прямо не заборонене законом. Оскільки жодним законом України ні прямо, ні опосередковано не заборонене об'єднання в одному документі кількох таких вимог, я скористалася своїм конституційним правом, і подаю їх в одному листі.

Офіційно повідомляю, що цей письмовий електронний лист підписаний мною простим електронним підписом відповідно до нормативних приписів шляхом додавання до електронних даних, що складають текст листа, текстових даних в електронній формі, призначених для ідентифікації мене як підписувача листа – а саме власноручного підпису у вигляді тексту мого власного та моєї матері прізвищ та ініціалів друкованими літерами такого вигляду: «А.В. Щербата» та, відповідно: «Н.М. Щербата». Для особливо обдарованих: власне підпису передує підказка у вигляді слова «Підпис» з наступною двокрапкою. Щоб зрозуміти, що це означає, прошу залучити до прочитання цього листа письменних співробітників, які ходили в школу і вчили правила української пунктуації.

P.S. Роз'яснюю, що при підписуванні цього листа я керувалася приписами ст.19.1 Конституції України, яка дозволяє мені, як і будь-якій іншій людині, робити все, що прямо не заборонене законом. Форма та спосіб мого електронного підпису під цим листом вільно обрані мною серед запроваджених в реальне життя можливостей, наданих сучасними науковими досягненнями в галузі електроніки, в межах доступних опцій комп'ютерної техніки.

07.08.18 зі своєї приватної електронної адреси я подала до КМУ звернення під назвою «61з18Правило39» такого змісту (далі – повна цитата листа):

- «1. Кабінет Міністрів України (КМУ)
2. Прем'єр-міністру України п. Гройсману В.Б.
01008, м. Київ, вул. Грушевського, 12/2, publishinfo@kmu.gov.ua
факс: (044) 256-60-70, телефон: (044) 256-69-69

Щербата Анастасія Віталіївна, дитина-інвалід, медичний висновок ЦПМСД №2 про інвалідність №19/47 від 20.06.14, посвідчення дитини-інваліда б/н, видане ДСП Вінницької міськради 24.06.14

Щербата Наталя Михайлівна, людина з інвалідністю 2 групи
21037, м. Вінниця, вул. xxxxxx, б.хххх, кв. ххххх

61з18Правило39

Rule 39 /Urgent!!!! ПРАВИЛО 39/Т Е Р М І Н О В О !

Контактні особи:

Щербата Анастасія Віталіївна, законна представниця – мати Щербата Наталя Михайлівна
21037, м. Вінниця, вул. ххххх, б.ххххх, кв.хххх, ел. адреса ххххх, тел. ххххххх

I. Прошу негайно, протягом двох діб, припинити порушення моїх прав людини 1) не бути дискримінованою в законному доступі до вищої освіти за ознакою інвалідності та 2) не бути дискримінованою в доступі до права на приватне професійне життя в частині права на здобуття вищої професійної освіти за ознакою інвалідності, та поновити мої порушені права шляхом забезпечення негайного зарахування мене на навчання до ВНЗ за бюджетний кошт в обраних ВНЗ (порушення ст.1 Протоколу 12 та ст.8.2 в сукупності зі ст.14 Європейської Конвенції про захист прав людини та основних свобод)!

Мої аналогічні звернення до Міністерства освіти та науки України від 26.07.18 та від 01.08.18 до сьогодні не розглянуті і не вирішені!

II. Прошу негайно, протягом двох діб, забезпечити мені гарантований ст.ст.55.2, 55.6, 59 Конституції України як нормами прямої дії, але не передбачений жодним законом України, доступ до Європейського суду з прав людини (далі – ЄСПЛ), інших відповідних міжнародних судових установ та відповідних органів міжнародних організацій (далі – МСУ), членом або учасником яких є Україна, шляхом забезпечення призначення та надання мені публічної (безоплатної) правової допомоги та вільного вибору мною захисника своїх прав з числа практикуючих юристів – адвокатів та неадвокатів, для складення скарг та інших документів правового характеру до ЄСПЛ та інших МСУ, захисту моїх прав в ЄСПЛ та інших МСУ, покриття інших релевантних витрат, (порушення ст.6.1 в сукупності зі ст.14 та Протоколу 12 Європейської Конвенції про захист прав людини та основних свобод)!

III. Прошу негайно, протягом двох діб, припинити довготривале порушення моїх прав людини та забезпечити мені на національному рівні гарантований ст.55.2, 59 Конституції України доступ до суду та квазі-судових органів, шляхом забезпечення призначення та надання мені публічної (безоплатної) правової допомоги та вільного вибору мною захисника своїх прав з числа юристів-адвокатів та юристів-неадвокатів, без антиконституційних обмежень прав людини, встановлених законом України від 2 червня 2016 року №1401-VIII, <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2136-19>, та новоствореною ст.131-2.4 Конституції України, що запровадили монополію адвокатури на правову допомогу в суді, покриття інших релевантних витрат, – для складення процесуальних документів та інших документів правового характеру; здійснення представництва моїх інтересів та захисту моїх прав в судах усіх юрисдикцій та інстанцій України, інших державних органах, органах місцевого самоврядування України, перед іншими особами (порушення ст.6.1 в сукупності зі ст.14 та Протоколу 12 Європейської Конвенції про захист прав людини та основних свобод)!

Я є дитиною з інвалідністю 2000р. народження, випускницею загальноосвітньої школи 2018 року. Моя мати Щербата Наталя Михайлівна є одинокою матір'ю - людиною з інвалідністю 2 групи. Ми обоє також є малозабезпеченою родиною, а відтак, малозабезпеченими особами, оскільки мені, як і усім іншим таким самим дітям-інвалідам України, виплачується соціальна допомога по інвалідності в сумі 1 004,5 грн. – половину від бюджетного прожиткового мінімуму (далі прожитковий мінімум – ПМ), чверть від ПМ Гройсмана та 5-10% від КОНСТИТУЦІЙНОГО ПМ (разом з допомогою на догляд – 1 988,40 грн./міс.); пенсія моєї матері складає 3 372,37 грн./міс., в середньому на особу припадає 2 680,38 грн./міс. Інших доходів родина не має. Разом з тим, за даними Міністерства соціальної політики України (<https://www.msp.gov.ua/news/12286.html>) (далі – МСП), реальний прожитковий мінімум на одну особу в червні 2018 року склав в Україні 3 817,90 грн., а для дітей віком від 6 до 18 років – 3 842,21 грн./міс. Стосовно нашої родини це відповідає по 3 830,06 грн./міс. на кожну особу. В порівнянні з реальним це означає, що наш сімейний дохід не сягає навіть 70% фактичного ПМ версії МСП на людину. При цьому, всупереч приписам Конституції та міжнародних договорів України, включно Конвенції МОП про основні цілі та норми соціальної політики №117, до унормованого переліку витрат ПМ КМУ включив не більше 30% релевантних мінімальних витрат на харчування; взагалі не включив придбання/оренди житла та авто; оплати освіти; придбання газу для опалення помешкання; придбання медичних послуг та виробів медичного призначення – ради насмішки включив 51,79 грн. витрат на 20 найменувань копійчаних ліків начебто першої необхідності (по 2,58 грн. за одиницю! де такі є?); сплати обов'язкового адміністративного збору та мита за адміністративні послуги; оплати судового збору; юридичних, нотаріальних, експертних, перекладацьких тощо послуг; інтернету; мобільного зв'язку; міжміських та міжнародних поштових та телефонних витрат; рекомендованих листів, бандеролей, посилок включно міжнародних тощо; залізничних поїздок на поїзди далекого сполучення та за кордон; авіаперельотів та авіаперевезень, включно міжнародних; витрат на поховання та утримання могил рідних; витрат на утримання домашніх тварин а також багатьох інших необхідних кожній людині та середньо-статистичних витрат на життя в Україні. Слід додати, що Держстат рахує поточні ціни у страшенній таємниці від народу, і в результаті «знаходить» і «малює» такі низькі середні ціни, які днем з вогнем не можна було знайти

в торговельній мережі України навіть 10 років назад, не кажучи вже зараз – таких малих цін просто не існує в природі. Фікція!

Це означає, що насправді прожитковий мінімум версії КМУ, МСП та Держстату складає не більше 20-30%, а наші середньо-сімейні доходи на одну людину сягають не більше 5-10% – від КОНСТИТУЦІЙНОГО прожиткового мінімуму.

I. Прошу негайно, протягом двох діб, поновити мої порушені права на освіту, а саме:

1. Забезпечити можливість зарахування мене в 2018 році для отримання вищої освіти бакалавра за професією психолога на навчання за державним чи регіональним замовленням за моїми заявами про вступ до Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова, Національного університету "Львівська політехніка", Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича, Львівського національного університету імені Івана Франка, Донецького національного університету імені Василя Стуса, Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Всупереч приписам Конвенції ООН про права людей з інвалідністю, Конвенції ООН про права дитини, Європейської конвенції про здійснення прав дітей, Конституції та низки законів України з подачі МОН України на сьогодні в усій державі Україна до студентів з числа дітей-інвалідів, включно з малозабезпечених сімей, не застосовуються встановлені законами України розумні пристосування (позитивна дискримінація) для реалізації ними права на вищу освіту.

1.1. Для цього забезпечити надання мені можливості та роз'яснення строків та порядку подання оригіналів документів, необхідних для зарахування мене на здобуття вищої освіти за державним чи регіональним замовленням за обраним мною фахом до Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова, Національного університету "Львівська політехніка", Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича, Львівського національного університету імені Івана Франка, Донецького національного університету імені Василя Стуса, Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського.

1.2. У випадку відсутності ЗАКОННОЇ можливості зарахування мене на навчання за бюджетні кошти – надання мені можливості отримання мною пільгового державного кредиту для здобуття вищої освіти на весь час навчання за обраним мною фахом від Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова, Національного університету "Львівська політехніка", Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича, Львівського національного університету імені Івана Франка, Донецького національного університету імені Василя Стуса, Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського.

2. Забезпечити можливість отримання мною, нарівні з іншими українцями, законного джерела фінансування здобуття вищої освіти, включно оплати навчання – вартості платного навчання, включно погашення кредиту з відсотками, придбання підручників, користування інтернетом та ін.; оплати проїздів, в необхідній кількості, з дому до місця навчання та назад; оплати поточних витрат на прожиття – харчування, одяг, охорона здоров'я, житло та ін. власними коштами, а саме заробітною платою, пенсією, соціальною допомогою тощо.

2.1. Для цього прошу, наприклад, негайно включити до унормованого переліку товарів та послуг прожиткового мінімуму витрат на здобуття вищої освіти, з відповідними розрахунками.

2.2. Вжити усіх інших можливих заходів, в межах наданих повноважень, для забезпечення фінансового доступу кожного українця, включно мене, до вищої освіти.

3. Забезпечити призначення та виплату мені як дитині-інваліду з малозабезпеченої сім'ї, в наступному статусі студента - після зарахування мене на навчання, соціальної стипендії в розмірі фактичного прожиткового мінімуму незалежно від форми власності ВНЗ та джерел оплати навчання (бюджет чи інші джерела). Всупереч приписам закону та з подачі КМУ, на сьогодні в жодному ВНЗ України соціальна стипендія не призначається та не виплачується студентам з числа дітей-інвалідів, інвалідів I та II груп, включно з малозабезпечених сімей, зарахованим на навчання за їх кошти. Інваліди III групи дискриміновані ще більше – їм навіть законом таке розумне пристосування не надане.

4. Забезпечити мені як малозабезпеченій дитині-інваліду, в наступному статусі студента - після зарахування мене на навчання, безоплатне проживання в гуртожитку. Всупереч приписам закону та з подачі КМУ, на сьогодні безоплатне проживання в гуртожитку в жодному ВНЗ України не надається студентам з числа дітей-інвалідів, інвалідів I та II груп, включно з малозабезпечених сімей. Інваліди III групи дискриміновані ще більше – їм навіть законом таке розумне пристосування не надане.

5. Негайно передати до Генеральної прокуратури України копії матеріалів цього звернення та інші релевантні їм документи для розслідування наведених тут фактів злочинів, передбачених ст.364.2 КК України (в редакції станом на 19.04.2013, без антиконституційних змін до цієї статті, внесених законом України №1261-VII від 13.05.2014), ст.161.3 КК України, інших злочинів, вчинених організованою злочинною групою проти усього

українського народу та усіх українських малозабезпечених дітей з інвалідністю та інвалідів I, II та III груп, включно мене.

Мої аргументи щодо порушень мого права на освіту

6. Відповідно до закону України «ПРО ЗАСАДИ ЗАПОБИГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДИСКРИМІНАЦІЇ В УКРАЇНІ» від 06.09.2012 №5207-VI, <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5207-17>, усі державні та інші органи публічної влади дотримуються принципу недискримінації у своїй діяльності та з метою недопущення/усунення дискримінації здійснюють позитивні дії – спеціальні заходи, спрямовані на усунення юридичної чи фактичної нерівності у можливостях для особи та/або групи осіб реалізовувати на рівних підставах права і свободи, надані їм законами України.

7. Відповідно до ст.22 закону України «ПРО ОСНОВИ СОЦІАЛЬНОЇ ЗАХИЩЕНОСТІ ІНВАЛІДІВ В УКРАЇНІ» від 21.03.91 №875-XII, <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/875-12>, який є СПЕЦІАЛЬНИМ законом щодо інвалідів стосовно ЗАГАЛЬНОГО закону України «Про вищу освіту»,

а) (в редакції, чинній з 03.05.2007 по 19.01.2018) «У разі складення вступних іспитів (вступних випробувань) з позитивним результатом до вищих навчальних закладів I-IV рівнів акредитації зараховуються поза конкурсом діти-інваліди та інваліди першої і другої груп, яким не протипоказане навчання за обраною спеціальністю... (Як бачимо, в першій частині речення законодавець викладає умови конкурсного відбору до ВНЗ означеної категорії абітурієнтів у формі 1) складення ними вступних іспитів 2) з позитивним результатом, а в другій частині цього ж речення чомусь алогічно називає такий спосіб конкурсного відбору «зарахуванням поза конкурсом», що насправді не відповідає дійсності – авт.).

За інших рівних умов переважне право на зарахування до вищих навчальних закладів I-IV рівнів акредитації та професійно-технічних навчальних закладів мають інваліди та діти з малозабезпечених сімей, у яких: ...одинок матір з числа інвалідів...»

б) (в редакції, чинній з 20.01.2018 до сьогодні) «Прийом на навчання до вищих навчальних закладів осіб з інвалідністю проводиться на конкурсній основі відповідно до умов прийому на навчання до вищих навчальних закладів, затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері освіти і науки.

Спеціальні умови для здобуття вищої освіти за державним замовленням і за рахунок цільових пільгових державних кредитів надаються:

особам з інвалідністю, які не спроможні відвідувати навчальний заклад (за рекомендацією органів охорони здоров'я та соціального захисту населення);

особам, у яких є захворювання, зазначені у Переліку захворювань та патологічних станів, що можуть бути перешкодою для проходження зовнішнього незалежного оцінювання;

особам з інвалідністю I, II групи і дітям з інвалідністю віком до 18 років, яким не протипоказане навчання за обраною спеціальністю.

Це означає, що в обох редакціях до вказаних осіб (включно мене) закон застосував позитивну дискримінацію та встановив розумне пристосування у вигляді спеціальних умов їх зарахування на навчання до вищих навчальних закладів I-IV рівнів акредитації.

Хоча вказаний закон дискримінує інвалідів 3 групи, і за усі понад 27 років його існування влада 325 разів змінювала цей закон, але вона не зробила нічого для усунення такої антиконституційної дискримінації та доповнення переліку в законі людей з інвалідністю інвалідами 3 групи.

7.1. За приписами Конституції України,

ст.22: «При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод»;

ст.64: «Конституційні права і свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України».

Це означає, що в моєму випадку мої конституційні права на освіту та соціальний захист, юридичний доступ до яких наданий в ст.22 закону України «ПРО ОСНОВИ СОЦІАЛЬНОЇ ЗАХИЩЕНОСТІ ІНВАЛІДІВ В УКРАЇНІ» від 21.03.91 №875-XII в редакції, чинній з 03.05.2007 по 19.01.2018, не можуть бути скасовані чи обмежені НІ ЗА ЯКИХ ОБСТАВИН, навіть шляхом законодавчої відміни їх дії, а влада має забезпечити мені реалізацію цих моїх прав і зараз, після їх антиконституційного скасування законом.

Це означає, що станом на сьогодні влада має застосувати до мене обидві редакції ст.22 закону України «ПРО ОСНОВИ СОЦІАЛЬНОЇ ЗАХИЩЕНОСТІ ІНВАЛІДІВ В УКРАЇНІ» від 21.03.91 №875-XII, та забезпечити моє право на здобуття вищої освіти, включно: і на спеціальних умовах за державним замовленням, існуючих сьогодні для інших таких самих пільговиків у вигляді співбесіди та квот; і за рахунок цільових пільгових державних кредитів; і зарахування до ВНЗ у разі складення вступних іспитів з позитивним результатом; і переважне

право на зарахування до ВНЗ як дитини-інваліда та дитини з малозабезпеченої сім'ї, у якої мати є одинокою матір'ю-інвалідом 2 групи.

Однак, до сьогодні цього не зроблено НІКИМ.

7.2. Також, відповідно до ст.19 закону України «Про охорону дитинства» від 26.04.2001 №2402-III, <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2402-14>, який є СПЕЦІАЛЬНИМ законом щодо дітей стосовно ЗАГАЛЬНОГО закону України «Про вищу освіту»,

а) (редакція від 26.04.2001, чинна до 24.12.2015), «Держава гарантує доступність і безоплатність... вищої освіти в державних і комунальних навчальних закладах.

Держава забезпечує пільгові умови для вступу до державних та комунальних... вищих навчальних закладів дітям-інвалідам..., за умови наявності у них достатнього рівня підготовки

Державна цільова підтримка для здобуття... вищої освіти надається у вигляді:

повної або часткової оплати навчання за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів;

пільгових довгострокових кредитів для здобуття освіти;

соціальної стипендії;

безоплатного забезпечення підручниками;

безоплатного доступу до мережі Інтернет, систем баз даних у державних та комунальних навчальних закладах;

безоплатного проживання в гуртожитку;

інших заходів, затверджених Кабінетом Міністрів України.»;

б) (редакція від 14.05.15, 24.12.2015, чинна до сьогодні), «Держава гарантує доступність і безоплатність... вищої освіти в державних і комунальних навчальних закладах.

...Студентам, які є дітьми-інвалідами та інвалідами I-III групи..., призначається соціальна стипендія та може надаватися додаткова соціальна і матеріальна допомога.

Державна цільова підтримка для здобуття... вищої освіти надається у вигляді:

повної або часткової оплати навчання за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів;

пільгових довгострокових кредитів для здобуття освіти;

соціальної стипендії;

безоплатного забезпечення підручниками;

безоплатного доступу до мережі Інтернет, систем баз даних у державних та комунальних навчальних закладах;

безоплатного проживання в гуртожитку;

інших заходів, затверджених Кабінетом Міністрів України».

7.3. За приписами Конституції України,

ст.22: «При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод»;

ст.64: «Конституційні права і свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України».

Це означає, що мої конституційні права на освіту, юридичний доступ до яких наданий в ст.19 закону України «Про охорону дитинства» в редакції, чинній з 26.04.2001 по 24.12.2015, не можуть бути скасовані чи обмежені НІ ЗА ЯКИХ ОБСТАВИН, – навіть шляхом законодавчої відміни їх дії, а влада має забезпечити мені реалізацію цих моїх прав і зараз, після їх антиконституційного скасування законом.

Це означає, що станом на сьогодні влада має застосувати до мене обидві редакції ст.19 закону України «Про охорону дитинства» та забезпечити моє право на здобуття вищої освіти, включно:

і право на доступну та безоплатну вищу освіту;

і право на пільгові умови для вступу до державних та комунальних вищих навчальних закладів, існуючі сьогодні для інших таких самих пільговиків у вигляді співбесіди та квот;

і право на призначення соціальної стипендії після набуття статусу студента;

і право на державну цільову підтримку для здобуття вищої освіти у вигляді пільгових довгострокових кредитів для здобуття освіти;

і право безоплатного забезпечення підручниками;

і право безоплатного доступу до мережі Інтернет, у державних та комунальних навчальних закладах;

і право безоплатного проживання в гуртожитку.

Однак, до сьогодні цього не зроблено НІКИМ.

8. Відповідно до ст.11 закону України «ПРО СПРИЯННЯ СОЦІАЛЬНОМУ СТАНОВЛЕННЮ ТА РОЗВИТКУ МОЛОДІ В УКРАЇНІ» від 05.02.1993 №2998-XII, <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2998-12>, «Україна гарантує молодим громадянам рівне з іншими громадянами право на освіту...

Молоді громадяни можуть одержувати за рахунок коштів державного чи місцевих бюджетів пільгові довгострокові кредити для здобуття освіти у вищих навчальних закладах за різними формами навчання... Зазначені кошти передбачаються у відповідних бюджетах окремим рядком...

Порядок надання пільгових довгострокових кредитів для здобуття вищої освіти молодим громадянам та їх пільгового погашення визначає Кабінет Міністрів України».

Відповідно до Порядку надання цільових пільгових державних кредитів для здобуття вищої освіти, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16 червня 2003 р. №916,

<http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/916-2003-п>,

«3. Кошти на надання кредитів передбачаються:

у Державному бюджеті України - МОН для оплати навчання у вищих навчальних закладах усіх форм власності, крім комунальної, а також крім тих, що перебувають у власності Автономної Республіки Крим;

б. Відповідно до бюджетних призначень, передбачених для надання кредитів законом про Державний бюджет України та місцевими бюджетами на поточний рік:

а) МОН до 1 червня поточного року виходячи з обсягу державного замовлення, потреби на підготовку фахівців з гостродефіцитних спеціальностей та кількості одержувачів кредиту розподіляє бюджетне призначення, встановлене йому в Державному бюджеті України, для:

центральної виконавчої влади, у підпорядкуванні яких є вищі навчальні заклади державної форми власності;

вищих навчальних закладів державної форми власності, підпорядкованих МОН;

акредитованих вищих навчальних закладів приватної форми власності;

7. Після розподілу бюджетних призначень МОН до 1 липня поточного року укладає відповідні угоди стосовно передачі повноважень на надання кредитів з центральними органами виконавчої влади, у підпорядкуванні яких перебувають вищі навчальні заклади державної форми власності. {Абзац перший пункту 7 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ №947 {947-2011-п} від 07.09.2011}

МОН, інші центральні органи виконавчої влади, які одержали відповідно до внесених до розпису змін бюджетні асигнування на надання кредиту, розподіляють суми між підпорядкованими вищими навчальними закладами, доводять до них довідки про внесення змін до кошторису.

10. Приймальна комісія вищого навчального закладу за результатами складання вступних іспитів приймає щодо кожного одержувача кредиту рішення про зарахування абітурієнта до вищого навчального закладу з оплатою його навчання за рахунок кредиту. Зазначене рішення затверджується керівником вищого навчального закладу.

11. Абітурієнти з числа дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, інвалідів 1 та 2 групи, малозабезпечених і багатодітних сімей мають переваги за однакових результатів вступних іспитів серед абітурієнтів, які претендують на здобуття вищої освіти за рахунок кредиту.

13. Кредит надається на підставі угоди між його одержувачем та керівником вищого навчального закладу. Форма угоди затверджується МОН».

Це означає, що я як абітурієнт – дитина з інвалідністю з малозабезпеченої родини, маю право, а влада зобов'язана забезпечити це право, на пільговий довгостроковий кредит для здобуття освіти у вищих навчальних закладах та на переваги його отримання.

Однак, протягом останніх щонайменше 10 років влада не виділила ні копійки коштів для фінансування пільгових освітніх кредитів.

Це означає, що право на пільговий освітній кредит ВІДІБРАНЕ у мене ВЛАДОЮ.

Ще з моменту її ухвалення вказана постанова уряду дискримінує інвалідів 3 групи, і за усі понад 15 років її існування влада кілька разів змінювала цю постанову, але не зробила нічого для усунення такої антиконституційної дискримінації та доповнення переліку в постанові людей з інвалідністю інвалідами 3 групи.

9. Відповідно до ст.19.10 закону України «Про охорону дитинства», «...Студентам, які є дітьми з інвалідністю та особами з інвалідністю I-III групи..., призначається соціальна стипендія та може надаватися додаткова соціальна і матеріальна допомога».

Однак, на підзаконному рівні постановами КМУ від 12.07.2004 №882,

<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/882-2004-п>, від 28.12.2016 №1047,

<http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1047-2016-п> та від 28.12.2016 №1045,

<http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1045-2016-п> уряд «підправив» закон, а саме:

по-перше, зменшив розмір академічних стипендій з розміру прожиткового мінімуму на одну особу в розрахунку на місяць до 1 300 грн., що складає 30% прожиткового мінімуму;

по-друге, встановив призначення соціальних стипендій не усім студентам з числа дітей-інвалідів та інвалідів I-III груп, а ЛИШЕ тим, хто навчається в ДЕРЖАВНИХ (публічних) ВНЗ та за БЮДЖЕТНІ кошти;
по-третє, соціальну стипендію дискримінаційно встановив ще в меншому розмірі від академічної – 1 180 грн. Це означає, що уряд в черговий раз обікрав кожного українця з числа студентів; додатково обікрав кожного студента з числа дітей-інвалідів та інвалідів I-III груп, який навчається за власний кошт; додатково обікрав кожного студента-отримувача соціальної стипендії.

Це означає, що право на соціальну стипендію, включно в розмірі прожиткового мінімуму, ВІДІБРАНЕ у мене ВЛАДОЮ.

10. Відповідно до ст.53.3 Конституції України, «Держава забезпечує доступність і безоплатність... вищої освіти в державних і комунальних навчальних закладах...; надання державних стипендій та пільг... студентам». Відповідно до статті 5 Конвенції МОП про основні цілі та норми соціальної політики №117, від 22.06.1962 №117 http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/993_016, ратифікованої законом України від 16.09.15 №692-VIII, «2. При встановленні прожиткового мінімуму беруться до уваги такі основні сімейні потреби працівників, як продукти харчування та їхня калорійність, забезпечення житлом, одяг, медичне обслуговування та освіта». Однак, жодні витрати на освіту взагалі не включені урядом до унормованого переліку ПМ, відтак, не закладені в жодну зарплату, пенсію, соціальну допомогу тощо.

Це означає, що право на вищу освіту, а саме фінансовий доступ до нього, ВІДІБРАНЕ у мене ВЛАДОЮ.

11. Наскільки мені відомо, ні КМУ, ні МОН протягом 22 років палець-о-палець не вдарили, аби виконати взяті на себе перед українським народом зобов'язання, і забезпечити кожному ДОСТУПНІСТЬ вищої державної освіти у вигляді або її БЕЗОПЛАТНОСТІ, або наявність у кожного ДЖЕРЕЛ її фінансування, шляхом закладення витрат на освіту в ПМ та його наповнення, або хоча б пільгове цільове КРЕДИТУВАННЯ навчання в ВНЗ, та виплату СОЦІАЛЬНОЇ стипендії тим, чиє право на неї передбачене законом.

Крім того, МОН саботує вже ухвалені закони України і палець-о-палець не вдарило для створення процедури, а відтак, уможливлення реалізації на практиці мною і такими ж дітьми-інвалідами, як я, встановленого законом спеціального права на конкурсний відбір та зарахування на бюджетне навчання до ВНЗ, так само, як і їх забезпечення пільговими державними кредитами на отримання вищої освіти. Виходить, для МОН Конституція та закони України – для меблів: а нехай собі стоять!

12. Узагальнюючи: станом на сьогодні я як 1) малозабезпечена 2) дитина з інвалідністю, мати якої є 3) малозабезпеченою 4) одинокою матір'ю з 5) інвалідністю 2 групи, з урахуванням дії ст.ст.22, 53, 64 Конституції України як норм прямої дії, маю конституційне право на вищу освіту, включно із застосуванням, щонайменше, таких 11 законних засобів розумного пристосування (позитивної дискримінації):

1. на доступну та безоплатну вищу освіту;
2. на здобуття вищої освіти на спеціальних умовах за державним замовленням, існуючих сьогодні для інших таких самих пільговиків у вигляді співбесіди та квот;
3. на зарахування до ВНЗ у разі складення вступних іспитів з позитивним результатом (тобто, на конкурсній основі);
4. переважне право на зарахування до ВНЗ як дитини-інваліда та дитини з малозабезпеченої сім'ї, у якої мати є одинокою матір'ю-інвалідом 2 групи;
5. на пільгові умови для вступу до державних та комунальних вищих навчальних закладів, існуючі сьогодні для інших таких самих пільговиків у вигляді співбесіди та квот;
6. на здобуття вищої освіти за рахунок цільових пільгових державних кредитів;
7. на призначення соціальної стипендії, з набуттям статусу студента;
8. на державну цільову підтримку для здобуття вищої освіти у вигляді:
 - пільгових довгострокових кредитів для здобуття освіти;
 - безоплатного забезпечення підручниками;
 - безоплатного доступу до мережі Інтернет, у державних та комунальних навчальних закладах;
 - безоплатного проживання в гуртожитку.

13. Оскільки я підпадаю під кілька вказаних наведеними законами спеціальних категорій осіб, я уважно вивчила усі публікації на сайтах МОН та ВНЗ України, однак, жодної інформації щодо наведених приписів права та порядку їх застосування не знайшла. Релевантної інформації я не знайшла також на сайті <https://cabinet.osvitavsim.org.ua>.

З цієї причини на національному сайті вступника я заповнила та подала до Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова, Національного університету "Львівська політехніка", Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича, Львівського національного університету імені Івана Франка, Донецького національного університету імені Василя Стуса, Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського автоматизовані заяви про бажання вступити до цих ВНЗ для

отримання професії психолога. Процедура заповнення заяв не надала опцій віднесення мене до спеціальної категорії абітурієнтів та додання до неї підтверджуючих статус документів, як і доповнення пропущених сайтом законних категорій пільговиків. З цієї причини я змушена, на додаток до поданих мною стандартних заяв про вступ, звернутись до кожного з обраних мною ВНЗ з окремою заявою про доповнення та уточнення моєї автоматизованої електронної заяви, поданої на загальних засадах.

Я взяла участь в конкурсі в кожному з обраних мною ВНЗ, і усі мої вступні іспити, в якості яких сьогодні застосовуються результати ЗНО, є позитивними, я є дитиною-інвалідом і належу до малозабезпеченої родини, моя мати є одинокою матір'ю 2 групи інвалідності, в своїх додаткових заявах я просила зарахувати мене на навчання у кожному з обраних навчальних закладів за державним або регіональним замовленням за денною формою навчання за поданою мною стандартною заявою та додатковою заявою, з доданими до неї документами.

Я не змогла отримати конкретної інформації про порядок подання заяв про вступ та доданих до них документів, тому могла припуститись помилок при поданні своїх заяв з доповненнями. З цієї причини в кожній додатковій заяві я просила надати мені можливість виправити допущені помилки, якщо такі будуть, та додати відсутні потрібні документи, негайно після повідомлення мене університетом про допущені помилки та недостатні, в порівнянні з приписами закону, документи.

Я просила також, у випадку неможливості зарахування мене, із ЗАКОННИХ ПІДСТАВ, на навчання за державним або регіональним замовленням за денною формою навчання за поданою мною стандартною заявою та додатковою заявою, з доданими до неї документами, зарахувати мене на оплатну форму навчання та обов'язково надати мені державний цільовий кредит на весь час навчання, передбачений постановою КМУ від 16.06.2003 №916, <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/916-2003-p>.

Станом на сьогодні жодний з ВНЗ, до яких я подавалася, не зарахував мене на бюджетне навчання, і всі вони де-факто відмовляють мені в застосуванні до мене спеціального права. Обрані мною ВНЗ також стверджують, що їм ніколи не виділялось бюджетне фінансування для цільових кредитів на навчання, такий кредит ніколи студентам не надавався і не буде надаватися в цьому році нікому, включно і мені. Усі вони також посилаються на МОН, тематичний наказ якого не дозволяє жодному ВНЗ застосовувати спеціальне законодавство про спеціальний порядок зарахування до ВНЗ таких дітей з інвалідністю, як я. І вони виконують наказ МОН, а не закон! Плювати на закон, наказ МОН їм рідніший! А МОН застосував вибірковий підхід до виконання законів: цей мені подобається, і я його виконую, а цей не подобається, і я його не буду виконувати. Демонстрацією такого саботажу є наказ МОН від 13.10.2017 року №1378, http://osvita.ua/legislation/Vishya_osvita/9990/, причому в обох редакціях – і в первинній, і зі змінами від 23.04.2018, – який «переплюнув» закон України. І хоча підписання та виконання цього наказу тягне кримінальну відповідальності за ст.161.2, а то й 161.3 КК України, на це теж всі плюють: ця стаття у нас теж «для меблів».

13.1. Наскільки мені відомо, строк для зарахування на бюджетне навчання до ВНЗ, включно тих пільговиків, які подобаються МОН, вже сплив. В результаті на навчання прийняті люди зі схожими моїми пільгами, багато з яких мають значно нижчі оцінки, ніж мої. При цьому такі пільги надані і людям, які не мають на це розумних підстав, але з якими держава мала просто адекватно розрахуватись за працю, оборону держави та інші заслуги. Натомість, наданням, на заміну коштам, неоправданих пільг влада в непрямий спосіб розрахувалась з цими дійсно заслуженими людьми коштом інших – коштом усіх абітурієнтів України, які недоотримали багато бюджетних місць внаслідок таких обманних маніпуляцій влади. На мові права це називається наданням протиправних переваг, тобто, дискримінацією і обкраданням народу. А от я разом з іншими такими ж дітьми-інвалідами чомусь не зуміла сподобатись чиновникам з МОН, і вони просто свавільно викинули нас з вищої освіти разом з нашими розумними пристосуваннями у формі пільг.

14. Оскільки українська держава (влада) в особі КМУ та МОН не забезпечила мені ні юридичної процедури реалізації мого законного спеціального права та пільг на відбір та зарахування на навчання до ВНЗ, ні юридичних та фактичних джерел фінансування власної вищої освіти, ні можливості кредитування оплати навчання, ні соціальної, включно адекватного розміру, стипендії, ні безоплатного проживання в гуртожитку; ні фінансового доступу до проїзду з дому до місця навчання і назад, і я, на відміну від більшості вже зарахованих пільговиків, внаслідок інвалідності не маю міцного здоров'я, щоб без освіти заробити на своє навчання, і маю всього одну маму – інваліда 2 групи, яка теж через інвалідність не може працювати, держава (влада) фактично повністю закрила мені усі існуючі в законах України доступи до національної вищої професійної освіти.

Це означає, що без негайних екстраординарних заходів штучно створений КМУ та МОН стан системної протизаконності, та ще й злочинної діяльності в системі вищої освіти України завдасть непоправної шкоди мені та моїм правам та інтересам.

Прошу вжити ТЕРМІНОВИХ ЗАХОДІВ до негайного, протягом ДВОХ ДІБ,

забезпечення застосування до мене як дитини-інваліда пільг та спеціального права, та уможливлення зарахування мене на навчання до обраних мною ВНЗ ЗА БЮДЖЕТНИЙ КОШТ відповідно до приписів ст.53.3 Конституції України та законів України «ПРО ЗАСАДИ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДИСКРИМІНАЦІЇ В УКРАЇНІ» від 06.09.2012 №5207-VI, «ПРО ОСНОВИ СОЦІАЛЬНОЇ ЗАХИЩЕНОСТІ ІНВАЛІДІВ В УКРАЇНІ» від 21.03.91 №875-XII; «ПРО ОХОРОНУ ДИТИНСТВА» від 26.04.2001 №2402-III,

забезпечення наявності у мене законних юридичних та фактичних джерел оплати здобуття вищої освіти, зокрема, шляхом включення КМУ до прожиткового мінімуму, як основи зарплат, пенсій, соціальних допомог тощо релевантних витрат на здобуття вищої освіти відповідно до приписів Конвенції МОП про основні цілі та норми соціальної політики від 22.06.1962 №117;

забезпечення можливості отримання мною в обраних мною ВНЗ цільових пільгових державних кредитів для здобуття вищої освіти відповідно до закону України «ПРО СПРИЯННЯ СОЦІАЛЬНОМУ СТАНОВЛЕННЮ ТА РОЗВИТКУ МОЛОДІ В УКРАЇНІ» від 05.02.1993 №2998-XII, Порядку надання цільових пільгових державних кредитів для здобуття вищої освіти, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16 червня 2003 р. №916;

забезпечення мені, вже в статусі студента, безоплатного проживання в гуртожитку; безоплатного забезпечення підручниками; безоплатного користування інтернетом; призначення соціальної стипендії. Прошу також негайно подати до Генеральної прокуратури України матеріали з приводу викладених тут порушень прав людини, які містять ознаки злочинів, передбачених щонайменше ст.ст.364.2, 161.3 КК України. II. Прошу негайно, протягом двох діб, поновити мої порушені права на доступ до Європейського Суду з прав людини та інших МСУ, а саме:

15. Забезпечити призначення та надання мені публічної (безоплатної) правової допомоги та вільного вибору мною захисника своїх прав з числа практикуючих юристів – адвокатів та неадвокатів, для складення скарг та інших документів правового характеру до ЄСПЛ та в інших МСУ, захисту моїх прав в цих МСУ.

16. Забезпечити збереженість адвокатської таємниці щодо інформації, наданої мною адвокату та отриманої ним з будь-яких джерел для і в процесі надання мені публічної правової допомоги, складених документів тощо. На сьогодні в Україні унормована обов'язковість подання публічним адвокатом виконавчій владі відомостей, що складають адвокатську таємницю.

17. Забезпечити надання мені фінансування витрат для уможливлення:

17.1. Ведення факсимільної кореспонденції (передачі-отримання переписки факсом) з ЄСПЛ та іншими МСУ, а також іншої релевантної кореспонденції, наприклад, з урядом України, адвокатом тощо.

17.2. Ведення поштової, включно рекомендованої кореспонденції з ЄСПЛ та іншими МСУ, а також іншої релевантної кореспонденції, наприклад, з урядом України, адвокатом тощо.

17.3. Послуг лінгвістичного перекладу з державної мови України на офіційні мови ЄСПЛ та інших МСУ та зворотнього перекладу.

17.4. Канцелярських витрат, друку та копіювання.

17.5. Телефонних (включно мобільного зв'язку) та інтернет-послуг, включно для комунікації з адвокатом.

17.6. Інших релевантних витрат.

Мої аргументи щодо порушень мого права на доступ до суду в частині доступу до ЄСПЛ та інших МСУ.

18. Відповідно до Конституції України,

18.1. ст. 55.2: «Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб»;

18.2. ст.55.6: «Кожен має право після використання всіх національних засобів юридичного захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна»;

18.3. ст.59.1: «Кожен має право на професійну правничу допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав»;

18.4. Відповідно до Рішення КСУ у справі №1-23/2009, №23-рп/2009 від 30.09.2009 року за конституційним зверненням громадянина Голованя Ігоря Володимировича щодо офіційного тлумачення положень статті 59 Конституції України (справа про право на правову допомогу), <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/v023p710-09>, «1. Положення частини першої статті 59 Конституції України "кожен має право на правову допомогу" треба розуміти як гарантовану державою можливість будь-якій особі незалежно від характеру її правовідносин з державними органами, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, юридичними та фізичними особами вільно, без неправомірних обмежень отримувати допомогу з юридичних питань в обсязі і формах, як вона того потребує».

19. Відповідно до закону України від 17.07.1997 №475/97-ВР «Про ратифікацію Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Першого протоколу та протоколів N2, 4, 7 та 11 до Конвенції»

(далі – ЄКПЛ), <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/475/97-вр>, Україною ратифікована і з 03.08.1997 року набула статусу національного закону, відтак, стала обов'язковою до виконання кожним. З 11.09.1997 року ЄКПЛ як міжнародний договір набула чинності для України на міжнародному рівні.

19.1. Відповідно до закону України від 23.02.2006 №3477-IV «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини», <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/3477-15>:

19.1.1. ст.1: «1.Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

Конвенція - Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року і протоколи до неї, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України;

Суд - Європейський суд з прав людини;

практика Суду - практика Європейського суду з прав людини та Європейської комісії з прав людини»;

19.1.2. ст.19: «5. Міністерства, інші центральні органи виконавчої влади забезпечують систематичний контроль за дотриманням у рамках відомчого підпорядкування адміністративної практики, що відповідає Конвенції та практиці Суду».

19.2. Серед іншого, стаття 6.1 ЄКПЛ гарантує право на доступ до суду, включно і право на правову допомогу в суді практикуючими фаховими юристами, включно і право на безоплатну правову допомогу у випадках малозабезпеченості, складності справи, в інтересах правосуддя тощо.

20. Відповідно до ст.3.2. закону України «Про охорону дитинства» в першій редакції від 26.04.2001 №2402-III, <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2402-14>, «У порядку, встановленому законодавством, держава гарантує всім дітям рівний доступ до безоплатної юридичної допомоги, необхідної для забезпечення захисту їх прав». Однак, протягом майже двох десятиріч така допомога не надавалась жодній дитині.

21. Відповідно до закону України «ПРО БЕЗОПЛАТНУ ПРАВОВУ ДОПОМОГУ» від 02.06.11 №3460-VI, <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3460-17>,

21.1. ст.1: «2. Безоплатна вторинна правова допомога включає такі види правових послуг: 2) здійснення представництва інтересів осіб, що мають право на безоплатну вторинну правову допомогу, в судах, інших державних органах, органах місцевого самоврядування, перед іншими особами; 3) складення документів процесуального характеру»;

21.2. ст.14: «1. Право на безоплатну вторинну правову допомогу згідно з цим Законом та іншими законами України мають такі категорії осіб: 2) діти... - на всі види правових послуг, передбачені частиною другою статті 13 цього Закону»;

21.3. ст.20: «1. Особі може бути відмовлено в наданні безоплатної вторинної правової допомоги за наявності хоча б однієї з таких підстав: 5) особа використала всі національні засоби правового захисту у справі, з якої звертається за наданням безоплатної вторинної правової допомоги.

2. У разі якщо особі відмовлено в наданні безоплатної вторинної правової допомоги на підставі пункту 5 частини першої цієї статті, до рішення про відмову додається письмове роз'яснення про порядок звернення до відповідних міжнародних судових установ чи відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна».

Це означає, що в Україні:

- ст.59 Конституції України, за версією рішення КСУ у справі №1-23/2009, №23-рп/2009 від 30.09.2009 року, гарантує кожному право на правову допомогу питань в обсязі і формах, як він того потребує;

- відсутній закон про доступ до безоплатної вторинної правової допомоги в частині доступу до ЄСПЛ та інших МСУ, включно складення скарг та інших документів правового характеру до цих судових органів, а відтак, відсутній навіть юридичний доступ кожного до цього права людини.

22. Відповідно до постанов КМУ від 14.04.2000 №656 «Про затвердження наборів продуктів харчування, наборів непродовольчих товарів та наборів послуг для основних соціальних і демографічних груп населення», <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/656-2000-п>, та від 11.10.16 №780 «Про затвердження наборів продуктів харчування, наборів непродовольчих товарів та наборів послуг для основних соціальних і демографічних груп населення», <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/780-2016-п> (скасованої нещодавно судом як протиправної), витрати на правову допомогу не включені до переліку прожиткового мінімуму, відтак, не закладаються в заробітну плату, пенсії, соціальні допомоги тощо. Це означає, що держава (влада) не надала фінансового доступу до суду, в частині права на правову допомогу, НИКОМУ в Україні, включно мені.

23. Узагальнюючи, в Україні НИХТО, включно малозабезпечені особи з інвалідністю-діти, включно я, не мають ні юридичного, ні фінансового доступу до безоплатної вторинної правової допомоги в частині доступу до ЄСПЛ та інших МСУ.

24. Оскільки українська держава (влада) в особі КМУ не забезпечила мені ні юридичного, ні фінансового доступу до безоплатної вторинної правової допомоги в частині доступу до ЄСПЛ та інших МСУ, держава

(влада) фактично повністю закрила мені існуючий в Конституції України доступ до ЄСПЛ та інших МСУ. Це означає, що без негайних екстраординарних заходів штучно створений КМУ стан системної протизаконності, та ще й злочинної діяльності в системі безоплатної правової допомоги України завдасть непоправної шкоди мені та моїм правам та інтересам, включно для поновлення моїх порушених прав на вищу освіту.

Прошу вжити **ТЕРМІНОВИХ ЗАХОДІВ** до негайного, протягом **ДВОХ ДІБ**,

забезпечення застосування до мене як дитини-інваліда пільг та спеціального права, та уможливлення призначення та надання мені повноаспектної безоплатної вторинної правової допомоги в частині доступу до ЄСПЛ та інших МСУ; інших релевантних витрат, та вільного вибору мною захисника своїх прав з числа практикуючих юристів – адвокатів та неадвокатів.

Прошу також негайно подати до Генеральної прокуратури України матеріали з приводу викладених тут порушень прав людини, які містять ознаки злочинів, передбачених щонайменше ст.ст.364.2, 161.3 КК України.

III. Прошу негайно, протягом двох діб, поновити мої порушені права на доступ до національного суду та квазі-судових органів, а саме:

25. Забезпечити призначення та надання мені публічної (безоплатної) правової допомоги та вільного вибору мною захисника своїх прав з числа практикуючих юристів – адвокатів та неадвокатів, – без антиконституційних обмежень моїх прав людини, встановлених законом України від 2 червня 2016 року №1401-VIII, <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2136-19>, та новоствореною ст.131-2.4 Конституції України, що запровадили монополію адвокатури на правову допомогу в суді, – для складення процесуальних та інших документів правового характеру; здійснення представництва моїх інтересів та захисту моїх прав в судах усіх юрисдикцій та інстанцій України, інших державних органах, органах місцевого самоврядування України, перед іншими особами.

26. Забезпечити збереженість адвокатської таємниці щодо інформації, наданої мною адвокату та отриманої ним з будь-яких джерел для і в процесі надання мені публічної правової допомоги, складених документів тощо. На сьогодні в Україні унормована обов'язковість подання публічним адвокатом виконавчій владі відомостей, що складають адвокатську таємницю.

27. Забезпечити надання мені фінансування витрат для уможливлення:

27.1. Ведення факсимільної кореспонденції.

27.2. Ведення релевантної поштової, включно рекомендованої кореспонденції.

27.3. Канцелярських витрат, друку та копіювання.

27.4. Телефонних (включно мобільного зв'язку) та інтернет-послуг, включно для комунікації з адвокатом.

27.5. Інших релевантних витрат.

Мої аргументи щодо порушень мого права на доступ до національного суду.

28. Відповідно до Конституції України,

28.1. ст. 55.2: «Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб»;

28.2. ст.59.1: «Кожен має право на професійну правничу допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав».

28.2.1. Відповідно до Рішення КСУ у справі №1-17/2000, №13-рп/2000 від 16.11.2000р. за конституційним зверненням громадянина Солдатова Геннадія Івановича щодо офіційного тлумачення положень статті 59 Конституції України, статті 44 Кримінально-процесуального кодексу України, статей 268, 271 Кодексу України про адміністративні правопорушення (справа про право вільного вибору захисника), <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/v013p710-00>, «1. Положення частини першої статті 59 Конституції України про те, що "кожен є вільним у виборі захисника своїх прав", в аспекті конституційного звернення громадянина Солдатова Г.І. треба розуміти як конституційне право підозрюваного, обвинуваченого і підсудного при захисті від обвинувачення та особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, з метою отримання правової допомоги вибирати захисником своїх прав особу, яка є фахівцем у галузі права і за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи».

29. Відповідно до закону України від 17.07.1997 №475/97-ВР «Про ратифікацію Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Першого протоколу та протоколів N2, 4, 7 та 11 до Конвенції» (далі – ЄКПЛ), <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/475/97-вр>, Україною ратифікована і з 03.08.1997 року набула статусу національного закону, відтак, стала обов'язковою до виконання кожним. З 11.09.1997 року ЄКПЛ як міжнародний договір набула чинності для України на міжнародному рівні.

29.1. Відповідно до закону України від 23.02.2006 №3477-IV «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини», <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/3477-15>:

29.1.1. ст.1: «1.Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

Конвенція - Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року і протоколи до неї, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України;

Суд - Європейський суд з прав людини;

практика Суду - практика Європейського суду з прав людини та Європейської комісії з прав людини»;

29.1.2. ст.19: «5. Міністерства, інші центральні органи виконавчої влади забезпечують систематичний контроль за дотриманням у рамках відомчого підпорядкування адміністративної практики, що відповідає Конвенції та практиці Суду».

29.2. Серед іншого, стаття 6.1 ЄКПЛ гарантує право на доступ до суду, включно і право на правову допомогу в суді практикуючими фаховими юристами, включно і право на безоплатну правову допомогу у випадках малозабезпеченості, складності справи, в інтересах правосуддя тощо.

30. Відповідно до ст.3.2. закону України «Про охорону дитинства» в першій редакції від 26.04.2001 №2402-III, <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2402-14>, «У порядку, встановленому законодавством, держава гарантує всім дітям рівний доступ до безоплатної юридичної допомоги, необхідної для забезпечення захисту їх прав». Однак, протягом майже двох десятиріч така допомога не надавалась жодній дитині.

31. Відповідно до закону України «ПРО БЕЗОПЛАТНУ ПРАВОВУ ДОПОМОГУ» від 02.06.11 №3460-VI, <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3460-17>,

31.1. ст.1: «2. Безоплатна вторинна правова допомога включає такі види правових послуг: 2) здійснення представництва інтересів осіб, що мають право на безоплатну вторинну правову допомогу, в судах, інших державних органах, органах місцевого самоврядування, перед іншими особами; 3) складення документів процесуального характеру»;

31.2. ст.14: «1. Право на безоплатну вторинну правову допомогу згідно з цим Законом та іншими законами України мають такі категорії осіб: 2) діти... - на всі види правових послуг, передбачені частиною другою статті 13 цього Закону»;

32. Відповідно до постанов КМУ від 14.04.2000 №656 «Про затвердження наборів продуктів харчування, наборів непродовольчих товарів та наборів послуг для основних соціальних і демографічних груп населення», <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/656-2000-p>, та від 11.10.16 №780 «Про затвердження наборів продуктів харчування, наборів непродовольчих товарів та наборів послуг для основних соціальних і демографічних груп населення», <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/780-2016-p> (скасованої нещодавно судом як протиправної), витрати на правову допомогу не включені до переліку прожиткового мінімуму, відтак, не закладаються в заробітну плату, пенсії, соціальні допомоги тощо. Це означає, що держава (влада) не надала фінансового доступу до суду, в частині права на правову допомогу, НІКОМУ в Україні, включно мені.

33. Узагальнюючи, в Україні НІХТО, включно малозабезпечені особи з інвалідністю-діти, включно я, не мають фінансового доступу до безоплатної вторинної правової допомоги в частині доступу до національного суду та квазі-судових органів.

34. Ще 17.07.2015 року я, разом з мамою, звернулася до Вінницького місцевого центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги у Вінницькій області (далі – ВМЦБВПД) за наданням мені безоплатної правової допомоги. Однак, до сьогодні допомога мені не призначена і адвокат так і не виділений, а відповідь на мою заяву хоч з якимись поясненнями такого свавілля навіть не надана. Наступні неодноразові звернення з того ж питання нічого не дали.

34.1. 18.01.18 я з мамою знову звернулася до ВМЦБВПД з двома аналогічними першій заявами, а 13.02.18 – з двома повторними заявами. У відповідь – лиш відписки. Результат – нульовий.

35. Оскільки українська держава (влада) в особі КМУ не забезпечила мені ні юридичного, ні фінансового доступу до безоплатної вторинної правової допомоги в частині доступу до національного суду та квазі-судових органів, держава (влада) фактично повністю закрила мені існуючий в Конституції та законах України доступ до національного суду та квазі-судових органів. Це означає, що без негайних екстраординарних заходів штучно створений КМУ стан системної протизаконності, та ще й злочинної діяльності в системі безоплатної правової допомоги України завдасть непоправної шкоди мені та моїм правам та інтересам, включно для поновлення моїх порушених прав на вищу освіту.

Прошу вжити ТЕРМІНОВИХ ЗАХОДІВ до негайного, протягом ДВОХ ДІБ,

забезпечення застосування до мене як дитини-інваліда пільг та спеціального права, та уможливлення призначення та надання мені повноаспектної безоплатної вторинної правової допомоги в частині доступу до національного суду та квазі-судових органів; інших релевантних витрат, та вільного вибору мною захисника своїх прав з числа практикуючих юристів – адвокатів та неадвокатів.

Прошу також негайно подати до Генеральної прокуратури України матеріали з приводу викладених тут порушень прав людини, які містять ознаки злочинів, передбачених щонайменше ст.ст.364.2, 161.3 КК України.

Рішення та детальну відповідь на цей лист, з додатком усіх документів, створених та/чи зібраних на його реагування, прошу надіслати мені на вказану мною електронну адресу в 2-денний строк.

Ухвалене за цим зверненням рішення та інші вчинені щодо мене релевантні акти індивідуальної дії прошу задокументувати та оприлюднити, на виконання приписів права, зокрема, закону України «Про доступ до публічної інформації», на офіційному інтернет-сайті КМУ та повідомити мені інтернет-адресу їх оприлюднення (прямі лінки) на вказану мною електронну адресу в 2-денний строк. При цьому я не даю згоди на оприлюднення та протиправну передачу третім особам таких моїх персональних даних як домашня та електронна адреси, номери телефонів, дата народження; прошу вилучити ці дані перед оприлюдненням документів, що їх містять.

Роз'яснюю, що відсутність реагування чи неадекватне реагування на цей лист є порушенням права на справедливий суд, гарантованого ст.6.1 ЄСПЛ, і тягне корпоративну та персональну відповідальність, включно майнову, навіть на національному рівні в розмірах, які присуджуються в подібних випадках Європейським Судом з прав людини.

При відсутності швидкого та адекватного захисту моїх прав та неприпинення порушень щодо мене, неповнення моїх порушених прав я змушена буду звернутися з подібною цій заявою до Європейського Суду з прав людини, з вимогою справедливої сатисфакції.

Вказана вимога заявляється на підставі Правила 39 Регламенту (Rules of Court 16 April 2018, https://www.echr.coe.int/Documents/Rules_Court_ENG.pdf) Європейського Суду з прав людини (далі – ЄСПЛ) та чисельної практики ЄСПЛ (див., серед інших, Paladi v. Moldova, 39806/05, 10/03/2009, <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-91702>, Kotsaftis v. Greece, 39780/06, 12/06/2008, <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-86957>, SALAKHOV AND ISLYAMOVA v. UKRAINE, 28005/08, 14/03/2013, <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-117134>).

Вказана вимога подається на підставі ст.6.1 Європейської Конвенції про захист прав людини та основних свобод від 04.11.1950 http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_004, (далі – ЄКПЛ), ратифікованої законом України від 17.07.1997 №475/97-ВР, <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/475/97-вр>, що є частиною національного законодавства України з 03.08.1997 року, і яка передбачає право суду застосовувати передбачені Правилем 39 термінові (невідкладні) заходи реагування в екстрених випадках, зокрема, при порушеннях гарантій ст.ст.2, 3, 6.1, 8, 14, Протоколів 1 та 12 ЄКПЛ. До поняття «суд» ЄКПЛ включає не тільки власне суд, а будь-який уповноважений орган, наділений відповідною компетенцією – так званий «квазі-судовий» орган (див., серед інших, Campbell and Fell v. THE UNITED KINGDOM, 7819/77, 7878/77, 28/06/1984, <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-57456>, Chahal v the United Kingdom, 22414/93, 15/11/1996, <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-58004>, ROMASHOV v. UKRAINE, 67534/01, 27/07/2004, <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-61946>).

Закон України «Про звернення громадян» наділив усі органи державної влади, місцевого самоврядування, об'єднання громадян, підприємства, установи, організації незалежно від форм власності, засоби масової інформації, посадових осіб відповідно до їх функціональних обов'язків юрисдикційними повноваженнями з розгляду та вирішення спорів (скарг) з питань їх статутної діяльності щодо порушень соціально-економічних, політичних та особистих прав і законних інтересів кожної людини. Відтак, усі наведені юридичні та фізичні особи визнані цим законом, в розумінні ЄКПЛ, квазі-судовими органами (судом) та суддями відповідно. Це означає, що усі наведені юридичні та фізичні особи мають повноваження, що включає і обов'язок, розглядати та вирішувати скарги з питань їх статутної діяльності щодо порушень соціально-економічних, політичних та особистих прав і законних інтересів кожної людини, включно і цю скаргу.

Додатки: медичний висновок про мою інвалідність, моє посвідчення про інвалідність, лист департаменту соціальної політики Вінницької міської ради щодо статусу одинокої матері; довідка МСЕК про інвалідність моєї матері, свідоцтво про моє народження, додаткові до автоматизованої моєї заяви до Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова, Національного університету "Львівська політехніка", Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича, Львівського національного університету імені Івана Франка, Донецького національного університету імені Василя Стуса, Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського, заяви до ВМЦБВПД про надання публічної правової допомоги – №118з15 від 17.07.15, №2-18 від 18.01.18, №3-18 від 18.01.18, №2-1-18 від 18.01.18 та №3-1-18 від 18.01.18, лист-відповідь ВМЦБВПД від 20.02.18 (в копіях). Усі інші наявні документи будуть надані на першу ж Вашу вимогу.

Всю переписку прошу надсилати на електронну адресу, з якої отриманий цей лист. Я не даю згоди на використання інших моїх контактних даних.

07.08.18.

Підпис: А.В. Щербата

Підпис: Н.М. Щербата (мати Щербата Наталя Михайлівна, ст.154.2 СК України)»
(Кінець цитати).

Поштовий робот вручив листа отримувачу 7 серпня 2018 р. о 22:27.

ВИМОГИ ЗАПИТІВ НА ПУБЛІЧНУ ІНФОРМАЦІЮ ТА НА ДОСТУП ДО МОЇХ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ ТА ЇХ ЗАХИСТ, ОБ'ЄДНАНІ ІЗ ЗАЯВОЮ ПРО НАДАННЯ ІНФОРМАЦІЇ:

Відповідно до ст.10 Європейської Конвенції про захист прав людини, ст.34.2 Конституції України, законів України «Про інформацію», «Про доступ до публічної інформації», «Про звернення громадян» прошу надати мені інформацію, необхідну мені для реалізації моїх прав людини, публічну інформацію, ЩО Є ПРЕДМЕТОМ СУСПІЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ, необхідну мені для виявлення порушень прав людини, зловживання владою, ризиків для здоров'я людей, і яку я маю намір оприлюднити для суспільства, а саме:

1. Вхідний реєстраційний номер та дату вхідної реєстрації КМУ мого листа від 07.08.18 під назвою «61з18Правило39».
2. Належно засвідчену цифрову факсимільну копію (фотокопію оригіналу) мого листа від 07.08.18 під назвою «61з18Правило39».
3. Належно засвідчені цифрові факсимільні копії або витяги (фотокопії оригіналів) усіх напрацьованих (отриманих, створених тощо) для вирішення мого листа від 07.08.18 під назвою «61з18Правило39», документів, а також усіх релевантних документів з усіма додатками до кожного з них.
4. Належно засвідчену цифрову факсимільну копію (фотокопію оригіналу) рішення КМУ, ухваленого за наслідками розгляду та вирішення мого листа від 07.08.18 під назвою «61з18Правило39».
5. Прямі інтернет-адреси (лінки) на офіційне оприлюднення на сайті КМУ, за приписами ст.15.1.2) закону України «Про доступ до публічної інформації», рішень та відповідей КМУ як актів індивідуальної дії щодо мого листа від 07.08.18 під назвою «61з18Правило39».
6. Вхідний реєстраційний номер та дату вхідної реєстрації КМУ цього листа.
7. Належно засвідчену цифрову факсимільну копію (фотокопію оригіналу) цього листа з реквізитами його вхідної реєстрації КМУ.

Роз'яснюю, що, відповідно до 5.6,7 закону України «Про звернення громадян», «Письмове звернення також може бути надіслане з використанням мережі Інтернет, засобів електронного зв'язку (електронне звернення). У зверненні має бути зазначено прізвище, ім'я, по батькові, місце проживання громадянина, викладено суть порушеного питання, зауваження, пропозиції, заяви чи скарги, прохання чи вимоги. Письмове звернення повинно бути підписано заявником (заявниками) із зазначенням дати. В електронному зверненні також має бути зазначено електронну поштову адресу, на яку заявнику може бути надіслано відповідь, або відомості про інші засоби зв'язку з ним. Застосування електронного цифрового підпису при надсиланні електронного звернення не вимагається».

Роз'яснюю, що, відповідно до ст.3 закону України «ПРО СВОБОДУ ПЕРЕСУВАННЯ ТА ВІЛЬНИЙ ВИБІР МІСЦЯ ПРОЖИВАННЯ В УКРАЇНІ», «...місце проживання - житло, розташоване на території адміністративно-територіальної одиниці, в якому особа проживає...». Місцем мого проживання є житло в м. Вінниці. Законом України «Про звернення громадян» надання заявниками адреси місця проживання не вимагається.

Роз'яснюю, що, відповідно до ст.2.2 закону України «Про доступ до публічної інформації», вказаний закон «...не поширюється... на ВІДНОСИНИ у сфері звернень громадян, які регулюються спеціальним законом», тобто, на стосунки суб'єктів звернень – заявників та скаргників, з одного боку, і юридичних осіб-адресатів звернень та їх посадових осіб, протягом часу процедури звернення та з приводу цієї процедури. Це обмеження не поширюється на будь-які інші, крім ВІДНОСИН, аспекти звернень, в тому числі і на ДОКУМЕНТАЦІЮ звернень. Навпаки, відповідно до ст.1 закону України «Про доступ до публічної інформації», «1. Публічна інформація - це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації...» Це означає, що всі ДОКУМЕНТИ звернень громадян, що містять відображену та задокументовану будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформацію, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків з прийняття та розгляду звернень, передбачених чинним законодавством, є ПУБЛІЧНОЮ інформацією, а тому на усі документи щодо усіх звернень громадян поширюються усі релевантні правила закону України «Про доступ до публічної інформації».

Роз'яснюю, що, відповідно до ст.7 закону України «Про інформацію», «2. Ніхто не може обмежувати права особи у виборі ФОРМ і ДЖЕРЕЛ одержання інформації, за винятком випадків, передбачених законом». Оскільки вся переписка за цим листом надсилається адресатам та автоматично оприлюднюється на публічному сайті Доступ до правди, і вільний доступ до неї відкритий кожному, я не даю згоди КМУ та його

посадовим особам на включення в будь-яку переписку за цим листом, а відтак, і оприлюднення, таких моїх персональних даних, як моя домашня та приватні електронні адреси, а також номери телефонів. Прошу вилучити вказані персональні дані з усіх документів, які надсилатимуться мені КМУ за цим листом. Відповідь та запитану інформацію прошу надати на електронну адресу, з якої отриманий цей лист, в запитаних мною формах. Я не даю згоди на використання будь-яких інших моїх контактних даних для мети переписки за цим листом.

Підпис: А.В. Щербата

Від імені неповнолітньої дитини Щербатої А.В. (ст.154.2 СК України) мати Щербата Наталя Михайлівна

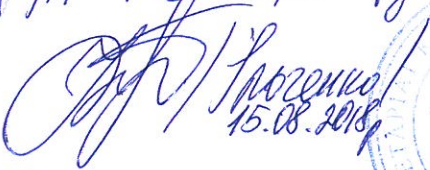

Підпис: Н.М. Щербата

З повагою,

Щербата Анастасія Віталіївна

Прошу надати відповідь у визначений законом термін електронною поштою.

Це повідомлення було надіслане через сайт "Доступ до Правди", призначення якого - надання можливості громадянам надсилати запити про публічну інформацію з подальшою публікацією цих запитів та відповідей на них

Р/Н 1434 е/п вч 09.08.2018р.

Підпис Гюргенко В.В.
засвідчую

Заступник директора Департаменту
забезпечення документообігу, контролю
та інформаційних технологій
Департаменту Кабінету Міністрів України

М. Марчук
«15» 08 2018 р.